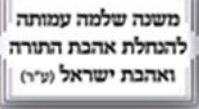

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה

העמותה להנחלת אהבת התורה ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטמנט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא. הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת הרב יהודה אריה ב"ר יעקב שכטר זצ"ל יצחק בן שמחה ע"ה

משנה ג'

הכלי למדידת רביעית הלוג מה היתה משמשת למה היו משתמשים בו, למדידת כמות של רביעית מים למצורע שהיה מביא המצורע ביום טהרתו שעליהם היו שוחטים את הציפור, כמו שנאמר "ושחט את הציפור האחת אל כלי חרש על מים חיים" ונתנו חכמים שיעור למים שיהיה רביעית, לפי שיש צורך שדם הציפור יהיה ניכר במים, ורביעית שמן לנזיר וכן היו מודדים בכלי זה רביעית הלוג שמן לחלות ורקיקים שמביא הנזיר ביום השלמת ימי נזרו, וכמות זו של שמן היא הלכה למשה מסיני*. הכלי למדידת כמות חצי לוג מה היה משמש למה היו משתמשים בו, למדידת כמות של חצי לוג מים לסוטה שבהם היו משקים את הסוטה, כמו שכתוב "ולקח הכהן מים קדושים בכלי חרש" ובגמרא בסוטה נכתב שהיה לוקח מן הכיור כמות של חצי לוג מים, וחצי לוג שמן לתודה וכן בכלי זה היו מודדים כמות של חצי לוג שמן ללחמי התודה, ושיעור כמות זו היא הלכה למשה מסיני**. ובלג ובכלי שהיה מודד כמות של לוג היה מודד לכל המנחות שכן עם כל עישרון סולת, יש להביא גם לוג שמן. אפלו מנחה של ששים עשרון היינו אפילו במנחה שהיו משתמשים בה בשישים עשרונים סולת, היה נותן לה בתוכה גם ששים לוג שמן, כמו שלמדנו לוג שמן לכל עישרון סולת. רבי אליעזר בן יעקב חולק ו... אומר: אפלו מנחה של ששים עשרון שגם במנחה שהיו משתמשים בה בשישים עשרונים סולת, אין לה אלא לוגה היו מביאים עימה רק לוג אחד של שמן, היינו שסובר רבי אליעזר שלכל מנחה דרוש לוג שמן ולא לכל עישרון סולת כמו שסובר תנא קמא, ורבי אליעזר לומד זאת ממה שנאמר במצורע (ויקרא יד, כא) "למנחה ולג שמן" שמפסוק זה לומד רבי אליעזר שיש להביא רק לוג אחד של שמן לכל מנחה ומנחה. והיות והזכירה המשנה שהיו משתמשים בלוג שמן למנחות, עתה היא מזכירה דברים נוספים שהיו משתמשים בהם בשמן - ששה לוגים שמן, שהם חצי ההין - לפי למנחת נסכי הפר, ארבעה לוגים שמן, שהם שליש ההין - לאיל למנחת נסכי האיל, שלשה לוגים שמן, שהם רביעית ההין - לכבש למנחת נסכי הכבש, וכן היו משתמשים ב... שלשה ומחצה שלושה וחצי לוגים שמן למנורה להדלקת המנורה בבית המקדש, מחצי לוג לכל נר והיו שמים בכל אחד משבעת הנרות כמות של חצי לוג שמן, כדי שידלק הנר מערב עד בוקר, ושיערו חכמים שצריך לוג וחצי שמן לכל נר כדי שידלקו הנרות מערב עד בוקר גם בלילות חודש טבת, שהם הלילות הארוכים ביותר בשנה.

רבינו עובדיה מברטנורא

רביעית מים למצורע - דכתיב (ויקרא י"ד) "ושחט את הציפור האחת אל כלי חרש על מים חיים", למים שדם הציפור נראה בהם, ושיערו חכמים רביעית הלוג.

רביעית שמן לנזיר - ללחם נזירות. ורביעית לא קדיש להיות כלי שרת משום רביעית מים של מצורע, דהא חוץ הוא. ולא משום לחם של נזיר, דאין לחם של נזיר קדוש אלא בשחיטת הובת. אלא מפני שבה היה מודד לחבתי כהן גדול רביעית שמן לכל חלה וחלה, שהן שנים עשרה חלות ונסכיהן שלושה לוגין שמן.

חצי לוג מים לסוטה - דכתיב (במדבר ה') "ולקח הכהן מים קדושים בכלי חרש", חצי לוג מים היה ממלא מן הכיור.

חצי לוג שמן לתודה - הלכה למשה מסיני, וכן רביעית של נזיר. וחצי לוג נמי לא משום חצי לוג מים של סוטה וחצי לוג שמן של תודה הוא דקדוש להיות כלי שרת. אלא מפני שבו מחלק חצי לוג שמן לכל נר ונר של מנורה.

אין לה אלא לוגה - לוג אחד לכל ששים עשרון. ואין הלכה כרבי אליעזר בן יעקב.

ששה לוגים לפר - דהיינו חצי ההין, כדכתיב (שם ט"ו) "בלול בשמן חצי ההין". וארבעה לאיל, דהיינו שלישית ההין. ושלושה לכבש, דהיינו רביעית ההין, שההין שנים עשר לוגין.

מחצי לוג לכל נר - שצריך שיתן בה מדה שתהא דולקת והולכת מערב עד בוקר. ושיערו חכמים חצי לוג שמן ללילי תקופת טבת הארוכים. וכן היה נותן בכל נר בכל לילה. ואם כבתה, נפסלה אותה פתילה והשמן מלהדליק בהן עוד, אלא מסיק ונותן חצי לוג שמן אחר ופתילה חדשה ומדליק.

*בגמרא מובא ששאל רבי יהודה הנשיא מדוע עשו את כלי המדידה למדידת שיעור רביעית הלוג כלי שרת, שמקדש את מה שמניחים בו, ואם נאמר כדי למדוד את רביעית המים למצורע והלא כל מעשה המצורע היו נעשים מחוץ לעזרה, ואם בשביל מדידת רביעית השמן לנזיר, הרי לחמי הנזיר מתקדשים רק לאחר שחיטת האיל, על כך ענה רבי חייא ואמר שעשו אותו כלי שרת לפי שבו היו מודדים רביעית שמן לחלות שבאו במנחת חביתי הכהן הגדול, שבה היו מכינים שתיים עשרה חלות ובכל חלה היו משתמשים ברביעית שמן, על תשובתו זו של רבי חייא קרא עליו רבי את הפסוק "מארץ מרחק איש עצתי" כרמוז על רבי חייא שעלה מבבל לארץ ישראל.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מורי אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלזינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

** וכן שאל רבי יהודה הנשיא בגמרא, לשם מה עשו את הכלי ששימש למדידת חצי לוג כלי שרת שמקדש את מה שמניחים בו, אם תאמר בשביל מי הסוטה, הרי המים התקדשו כבר כשהיו בכיור, ואם בשביל חצי לוג שמן לחממי התודה והרי אין לחממי התודה מתקדשים אלא לאחר שחיטת קרבן התודה, ענה לו בנו רבי שמעון שעשו אותו כלי שרת, שכן בו היו משתמשים למדידת כמות של חצי לוג שמן לכל נר שבמנורה. על תשובה זו אמר רבי על בנו רבי שמעון, שהוא נר ישראל, המאיר עיני חכמים

משנה ד'

מְעַרְבֵין נְסִי אֵילִים בְּנִסְפֵי פְּרִים מותר לערב נסכי אלים במנחת נסכי פרים, לפי שבלילתן שווה, היינו שהיחס בין הסולת לשמן בעיסה הינו שווה, שני לוגין שמן על כל עישרון סולת*, וכן מותר לערב **נְסִי כֶּבֶשִׁים בְּנִסְפֵי כֶּבֶשִׁים** לפי שבכל מנחת נסכים של כבש - מביאים עישרון סולת עם שלושה לוגין שמן ולכן מותר לערב את הנסכים יחד, וכן מותר לערב מנחת נסכים **שֶׁל יָחִיד בְּשֶׁל צְבוּר** במנחת נסכים של ציבור, אם בלילתן של הנסכים שווה, כגון: נסכי כבשים של יחיד, בנסכי כבשים של ציבור, וכן מותר לערב נסכים **שֶׁל יוֹם** היינו שבאו עם קרבן שהוקרב היום עם נסכים **בְּשֶׁל אִמָּשׁ** היינו עם נסכים שהביא לקרבן שהוקרב ביום אתמול**, וזאת בתנאי שבלילתן של שני הנסכים שווה. בגמרא מבואר לגבי מה שלמדנו ברישא שאין לערב לכתחילה את המנחות אפילו אם בלילתן שווה, ולכן כוונת המשנה לומר אם התערבו יחד מנחות שבלילתן שווה בדיעבד הם כשרות להקרבה. **אָבֵל אֵין מְעַרְבֵין נְסִי כֶּבֶשִׁים בְּנִסְפֵי פְּרִים וְאֵילִים** לפי שבלילתן שונה, היינו שהיחס בין השמן לסולת שונה, שכן במנחת נסכים של כבש מביאים שלושה לוגין שמן על כל עישרון סולת ואילו במנחת נסכי פרים/אלים מביאים שני לוגין שמן על כל עישרון סולת. **וְאִם בְּלֶלן אֵלוֹ** היינו עם בלל כל מנחה לעצמה עם השמן שלה, כגון: מנחת נסכי הפרים/אלים **בְּפָנֵי עֶצְמוֹן וְאֵלוֹ** ואת מנחת נסכי הכבשים **בְּפָנֵי עֶצְמוֹן, וְנִתְעַרְבוּ** ואח"כ התערבו יחד - **פְּשָׁרִין** בדיעבד להקרבה על המזבח. אבל **אִם** התערבו מנחות שאין בלילתן שווה **עַד שֶׁלֹּא בְּלֶל** עוד לפני שבלל את הסולת עם השמן של כל מנחה בפני עצמה - **פְּסוּל** פסולה התערובת להקרבה על המזבח, והטעם הוא, שהואיל ואין בלילתן שווה הן בולעות זו מזו, היינו המנחות עם מעט השמן לוקחות מהשמן של המנחות המרובות בשמן. **הַכֶּבֶשׁ הֵבֵא עִם הָעֹמֶר** היינו הכבש שמביאים בט"ז ניסן עם העומר שנקצר - **אֶף עַל פִּי שְׁמִנְחָתוֹ כְּפֹלָה** אע"פ שמביאים במנחה זו שני עשרונים סולת, במקום עישרון אחד כמו בשאר מנחות הכבשים, **לֹא הָיוּ נְסִי כְּפֹלִין** את נסכי המנחה היו מביאים בכמות רגילה כמו לכל מנחת כבש שהם שלושה לוגין שמן ושלושה לוגין יין ולא בכמות כפולה. וזאת למדים ממה שנכתב "ונסכה יין רביעית ההין" (ויקרא כג, יג) והיות והמילה נסכה נקראת ונסכו, אנו למדים שנסכה של המנחה כנסכו של ההין, היינו שכמו שיון צריך להביא רביעית ההין (שלושה לוגין), אף שמן צריך להביא בכמות של רביעית ההין (שלושה לוגין)

*שהרי למנחת נסכים של פר היו מביאים שלושה עשרונים סולת עם ששה לוגין שמן, ולמנחת נסכים של איל היו מביאים שני עשרונים סולת עם ארבעה לוגין שמן.

**שכן למדנו שמותר להביא את נסכי הקרבן אפילו לאחר מספר ימים מיום הקרבת הקרבן.

רבינו עובדיה מברסגורא

מערבין נסכי פרים - מנחת נסכי פר במנחת נסכי איל. לפי שבלילת שתייהן שווה, שני לוגים לעשרון. דהא תנן לעיל ששה לוגים לפר, וסולת הוי להו שלושה עשרונים כדכתיב (שם) "והקריב על בן הבקר מנחה סולת שלושה עשרונים בלול בשמן חצי ההין", דהיינו ששה לוגין. ולאיל ארבע לוגין, וסולת שני עשרונים לאיל. **נסכי כבשים** - שלושה לוגין לעשרון. דכתיב עשרון אחד לכבש האחד וכתוב בלול בשמן כתיב רביעית ההין, דהיינו שלושה לוגין.

ושל היום בשל אמש - אם הביא אמש זבח בלא נסכים. דקיימא לן אדם מביא זבחו היום ונסכיו מכאן ועד עשרה ימים. ואם היום הביא קרבן אחד ושני נסכים עמו, אחד בשבילו ואחד בשביל של אמש, מערבין יחד אם הקרבנות שווין, שהיו שניהם כבשים או אילים [או פרים] או פר ואיל.

אבל אין מערבים נסכי כבשים בנסכי פרים ואילים - לפי שמנחת פר ואיל חריבה היא לגבי כבשים, ובולעת הימנה, ונמצאת של כבש חסרה וזו יתירה.

ואם בללן - שכבר הלכה מצות שמנן. **כשרות** - כרבנן דפליגי עליה דרבי יהודה בהקומץ רבה ואמרי חרב שנתערב בבלול יקרב.

ואם עד שלא בללן - נתערבו. **פסולות** - דבעינן ראוי לבלילה, וליכא, דחסרא לה של כבש ושל איל יתירה. **אף על פי שמנחתו כפולה** - כדכתיב באמור אל הכהנים ומנחתו שני עשרונים.